

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2004 m. gegužės 12 d. *

Byloje T-198/01 R (III)

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, įsteigta Ilmenau (Vokietija), iš pradžių atstovaujama advokatų G. Schohe ir C. Arhold, vėliau – advokatų C. Arhold ir N. Wimmer, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą V. Di Bucci ir V. Kreuzschitz, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą

Schott Glas, įsteigtos Maince (Vokietija), atstovaujamos advokatės U. Soltész,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl prašymo pratęsti 2001 m. birželio 12 d. Komisijos sprendimo 2002/185/EB dėl Vokietijos Federacinės Respublikos suteiktos valstybės pagalbos *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (OL L 62, 2002, p. 30) 2 straipsnio vykdymo sustabdymą, taikytą šioje byloje 2002 m. balandžio 4 d. ir 2003 m. rugpjūčio 1 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimis,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMO PIRMININKAS,

priima šią

Nutartį

Bylos aplinkybės ir procedūra

- 1 2001 m. birželio 12 d. Komisija priėmė sprendimą 2002/185/EB dėl Vokietijos Federacinės Respublikos suteiktos valstybės pagalbos *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (OL L 62, 2002, p. 30, toliau – ginčijamas sprendimas). Šiuo sprendimu Komisija aiškiai atsisakė patikrinti visą potencialiai su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (toliau – TGI arba ieškovė), suteiktą pagal pagalbos schemą, apie kurią Vokietijos Federacinė Respublika buvo pranešusi 1998 m. gruodžio 1 d., ir savo dėmesį sutelkė į vieną iš šių priemonių – leidimą nemokėti 4 000 000 Vokietijos markių (DM) (2 045 168 eurų) pirkimo kainos (toliau – atleidimas nuo mokėtinų sumos), kurią, remiantis 1994 m. rugsėjo 26 d. sutartimi dėl aktyvų perleidimo (toliau – *Asset-deal 1*), TGI turėjo sumokėti *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben* (toliau – *BvS*).

- 2 Ginčijamame sprendime (1 straipsnyje) teigiama, kad EB 87 straipsnio 1 dalies prasme atleidimas nuo mokėtinios sumos yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, kuriai negali būti pritarta pagal EB 87 straipsnio 3 dalį. Todėl ginčijamas sprendimas (2 straipsnis) Vokietijos Federacinę Respubliką įpareigoja susigrąžinti suteiktą pagalbą.

- 3 2001 m. rugpjūčio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriате gautu pareiškimu ieškovė pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

- 4 2001 m. rugsėjo 17 d. laišku Komisija atsisakė patenkinti Vokietijos vyriausybės 2001 m. rugpjūčio 23 d. laišku pateiktą prašymą sustabdyti reikalavimo susigrąžinti mokėtiną sumą vykdymą.

- 5 2001 m. spalio 2 d. laišku *BvS* persiuntė ieškovei 2001 m. rugsėjo 17 d. Komisijos laiško kopiją ir pareikalavo ne vėliau kaip iki 2001 m. spalio 15 d. grąžinti 4 830 481,10 DM (2 469 785,77 euro) sumą, t. y. nagrinėjamą pagalbą ir priskaičiuotas palūkanas. *BvS*, atsižvelgdama į tai, kad ieškovė ją informavo apie savo ketinimą Pirmosios instancijos teismui pateikti prašymą sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą, taip pat patikslino, kad nenorėdama imtis priešlaikinių veiksmų, iki bus išnagrinėtas šis prašymas, nereikalaus grąžinti nagrinėjamoms valstybės pagalbos, kol laikinąsias apsaugos priemonės taikantis teisėjas nepriims sprendimo.

- 6 2001 m. spalio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriате gautu atskiru dokumentu ieškovė, remdamasi EB 242 ir 243 straipsniais, pateikė prašymą sustabdyti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio vykdymą.

- 7 2002 m. balandžio 4 d. pirmosios nutarties nagrinėjamoje byloje (*Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-198/01 R, Rink. p. II-2153, toliau – pirminė nutartis) rezoliucinės dalies 1 punkte Pirmosios instancijos teismo pirmininkas nurodė sustabdyti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio vykdymą iki 2003 m. vasario 17 d. (toliau – pirminis sustabdymas). Rezoliucinės dalies 2 punkte Pirmosios instancijos teismo pirmininkas sprendimo vykdymo sustabdymą susiejo su trimis sąlygomis, kurias turėjo įvykdyti ieškovė.
- 8 Esminės faktinės šios bylos aplinkybės, atsiradusios iki buvo pateiktas prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių, aprašomos pirminės nutarties 7–21 punktuose. Šios nutarties 22–27 punktuose pateikiama išsamesnė ginčijamo sprendimo santrauka. Procesas, kuriam vadovavo laikinąsias apsaugos priemonės taikantis teisėjas ir kurio metu buvo priimta pirminė nutartis, aprašomas šios nutarties 36–47 punktuose. Teisingumo Teismo pirmininkas patvirtino pirminę nutartį apeliaciniame procese 2002 m. spalio 18 d. Nutartimi byloje *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* (C-232/02 P(R), Rink. p. I-8977).
- 9 2002 m. gegužės 15 d. Penktosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi į pagrindinę bylą atsakovės pusėje buvo leista įstoti įmonei *Schott Glas*.
- 10 2002 m. spalio 2 d. Komisija, užbaigusi kitą formalią tikrinimo procedūrą, pradėta 2001 m. liepos 5 d. laišku pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, priėmė Sprendimą 2003/383/EB dėl valstybės pagalbos C 44/01 (ex NN 147/98), kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė TGI (OL L 140, 2003, p. 30, toliau – antrasis sprendimas). Antrajame sprendime Komisija teigė, pirma, kad Vokietijos Federacinė Respublika suteikė ieškovei su bendrąja rinka nesuderinamą valstybės pagalbą, kurią sudarė konvertuota banko garantija už *Asset-deal 1* nustatytos pirkimo kainos likutį ir *Thüringer Aufbaubank* (toliau – TAB) 2 000 000 DM (1 015 677 eurų) paskola, ir, antra, įpareigojo Vokietijos Federacinę Respubliką nedelsiant susigrąžinti iš ieškovės šiai suteiktą pagalbą.

- 11 2002 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriata gautu pareiškimu ieškovė pateikė T-378/02 numeriu registre įregistruotą ieškinį dėl antrojo sprendimo panaikinimo. Be to, 2003 m. vasario 14 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriata gautu raštu ji paprašė sustabdyti antrojo sprendimo 2 straipsnio vykdymą. 2003 m. rugpjūčio 1 d. Nutartimi nagrinėjamoje byloje (*Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-378/02 R, Rink. p. II-2921) laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas sustabdė antrojo sprendimo 2 straipsnio vykdymą iki 2003 m. spalio 31 d. Šis sustabdymas buvo susietas su keturiomis sąlygomis.
- 12 Tuo pačiu metu ieškovė, manydama, kad yra įvykdžiusi visus pirminės nutarties rezoliucinės dalies 2 punkte nustatytus įpareigojimus, 2003 m. vasario 17 d. gautu laišku paprašė Pirmosios instancijos teismo pirmininko pratęsti sprendimo vykdymo sustabdymą, kol Pirmosios instancijos teismas priims galutinį sprendimą pagrindinėje byloje.
- 13 2003 m. rugpjūčio 1 d. Nutartimi nagrinėjamoje byloje (*Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-198/01 R (II), Rink. p. II-2895, toliau – antroji nutartis) Pirmosios instancijos teismo pirmininkas pratęsė ginčijamo sprendimo 2 straipsnio vykdymo sustabdymą iki 2004 m. vasario 17 d. ir susiejo šį sustabdymą su trimis sąlygomis:
- pirmą, ieškovė turi įvykdyti keturias 2003 m. rugpjūčio 1 d. Nutarties *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją* (T-378/02 R) rezoliucinės dalies 2 punkte nustatytas sąlygas (toliau – pirmoji sąlyga),
 - antrą, ieškovė ne vėliau kaip iki 2003 m. gruodžio 31 d. turi papildomai sumokėti BvS papildomą 256 000 eurų sumą ir per savaitę nuo sumokėjimo

dienos, t. y. ne vėliau kaip iki 2004 m. sausio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui bei Komisijai pateikti mokėjimą patvirtinantį dokumentą (toliau – antroji sąlyga),

— trečia, ieškovė ne vėliau kaip iki 2004 m. vasario 6 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui ir Komisijai turi pateikti išsamią audito ataskaitą apie savo finansinę padėtį iki 2003 m. gruodžio 31 d., ypač apie papildomą sumą, kurią ieškovė galėtų sumokėti ne vėliau kaip iki 2004 m. liepos 30 d., jei iki to momento nebūtų priimtas sprendimas pagrindinėje byloje (toliau – trečioji sąlyga).

14 Kalbant apie pirmąją sąlygą, pasakytina, kad ieškovė 2003 m. rugsėjo 15 d. laišku, kuris Pirmosios instancijos teismo sekretoriato registre buvo įregistruotas 2003 m. rugsėjo 18 d., pateikė TAB pažymą, patvirtinančią skolos grąžinimo bankui faktą. Be to, 2003 m. spalio 16 d. laišku, kuris Pirmosios instancijos teismo sekretoriato registre buvo įregistruotas kitą dieną, ieškovė pateikė dokumentus, patvirtinančius, pirma, kad buvo panaikintas pirmos eilės žemės sklypo, kuriame yra ketvirtoji krosnis, įkeitimas TAB naudai ir sudaryta nauja įkeitimo sutartis *BvS* naudai, siekiant užtikrinti *BvS* teisę reikalauti sumokėti *Asset-deal 1* nustatytos pirkimo kainos likutį, ir, antra, kad asmeninė garantija, kuria 1998 m. kovo 3 d. Geiš bankui TAB garantavo paskolos grąžinimą, buvo perleista *BvS* naudai, siekiant užtikrinti, kad bus sumokėtas *Asset-deal 1* nustatytos pirkimo kainos likutis.

15 Toliau, kalbant apie antrąją sąlygą, pažymėtina, kad ieškovė 2003 m. gruodžio 22 d. laišku, kuris Pirmosios instancijos teismo sekretoriato registre buvo įregistruotas kitą dieną, pateikė dokumentus, patvirtinančius, kad 2003 m. gruodžio 16 d. ji pervėdė *BvS* 256 000 eurų sumą.

- 16 Galiausiai, kalbant apie trečiąją sąlygą, pažymėtina, kad ieškovė 2004 m. sausio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriате įregistruotu laišku paprašė iki 2004 m. vasario 13 d. pratęsti terminą išsamiai audito ataskaitai apie savo finansinę padėtį 2003 m. gruodžio 31 d. pateikti. 2004 m. sausio 28 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininkas šį prašymą patenkino.
- 17 2004 m. vasario 12 d. laišku, kuris Pirmosios instancijos teismo sekretoriato registre buvo įregistruotas kitą dieną, TGI pateikė 2004 m. vasario 10 d. audito bendrovės *Pfizenmayer & Birkel* ataskaitą apie ieškovės finansinę padėtį 2003 m. gruodžio 31 d. (toliau – Pfizenmayer ataskaita 6). 2004 m. vasario 17 d. sekretoriате įregistruotu laišku ieškovė, vadovaudamasi Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 116 straipsnio 2 dalimi, paprašė neatskleisti į bylą įstojusiai šaliai tam tikrų jos rašte ir *Pfizenmayer* ataskaitoje 6 pateiktų duomenų.
- 18 Kadangi ieškovė (turint omenyje 14–17 punktuose išdėstytas aplinkybes) mano, kad įvykdė visus antrojo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkte jai nustatytus įpareigojimus, 2004 m. vasario 17 d. gautu raštu ji Pirmosios instancijos teismo pirmininko paprašė pratęsti ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymą, kol Pirmosios instancijos teismas priims galutinį sprendimą pagrindinėje byloje (toliau – prašymas dėl pratęsimo).
- 19 2004 m. vasario 27 d. ir 2004 m. kovo 1 d. *Schott Glas* ir Komisija pateikė savo pastabas dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
- 20 2004 m. kovo 3 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo pirmininkas, remdamasis Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 105 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, laikinai pratęsė ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymą, kol bus priimtas sprendimas dėl prašymo dėl pratęsimo.

- 21 2004 m. kovo 24 d. ieškovė laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo prašymu pateikė savo rašytines pastabas dėl 2004 m. kovo 1 d. Komisijos pastabų.
- 22 2004 m. balandžio 6 d. Komisija pateikė rašytines pastabas dėl 2004 m. kovo 24 d. ieškovės pastabų. *Schott Glas* pastabų nepateikė.

Šalių prašymai

- 23 Ieškovė laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo prašo:
- sustabdyti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio vykdymą, kol bus priimtas sprendimas pagrindinėje byloje arba bent iki 2004 m. birželio 30 d.,
 - priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.
- 24 Komisija, palaikoma *Schott Glas*, laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo prašo:
- atmesti prašymą dėl ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymo pratęsimo,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisinis vertinimas

- 25 Remiantis EB 242 ir 243 straipsniais kartu su EB 225 straipsnio 1 dalimi, Pirmosios instancijos teismas, manydamas, kad tai reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių, gali sustabdyti ginčijamo akto taikymą arba nustatyti būtinas laikinąsias apsaugos priemones.
- 26 Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 104 straipsnio 2 dalis numato, kad prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių turi būti nurodomos aplinkybės, dėl kurių reikia skubaus sprendimo, taip pat faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* patvirtinantys prašomų priemonių reikalingumą (*fumus boni juris*). Šios sąlygos yra kumuliacinės ir todėl, neįvykdžius vienos iš sąlygų, prašymas dėl vykdymo sustabdymo turi būti atmestas (1996 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *SCK ir FNK prieš Komisiją*, C-268/96 P(R), Rink. p. I-4971, 30 punktas; 2000 m. gruodžio 8 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *BP Nederland ir kt. prieš Komisiją*, T-237/99 R, Rink. p. II-3849, 34 punktas). Prireikus laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas taip pat įvertina egzistuojančius interesus (2001 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00 R, Rink. p. I-1461, 73 punktas ir pirminės nutarties 50 punktas).
- 27 Kadangi šalių rašytinėse pastabose pateikta visa informacija, reikalinga sprendimui dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priimti, nebūtina išklaudyti jų žodinių pastabų.

Dėl 2004 m. vasario 17 d., kovo 11 d. ir kovo 25 d. prašymų neatskleisti konfidencialios informacijos

- 28 2004 m. vasario 17 d., kovo 11 d. ir kovo 25 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriatare įregistruotais laiškais ieškovė, vadovaudamasi Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 116 straipsnio 2 dalimi, paprašė neatskleisti įstojusiai į bylą šaliai tam tikros informacijos, pateiktos jos prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, Komisijos 2004 m. kovo 1 d. pastabose ir jos pačios 2004 m. kovo 24 d. pastabose. Ieškovė taip pat pateikė nekonfidencialią šių dokumentų versiją. Teismo sekretoriatas pateikė šias nekonfidencialias dokumentų versijas įstojusiai į bylą šaliai, o ši savo ruožtu tam neprieštaravo ir nepateikė pastabų.
- 29 Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo nuomone, kadangi nebuvo gauta įstojusios į bylą šalies prieštaravimų, 2004 m. vasario 17 d., kovo 11 d. ir kovo 25 d. prašymus neatskleisti konfidencialios informacijos galima patenkinti tiek, kiek jie nesuję su pinigų sumomis, kurias ieškovė jau sugrąžino BvS, vadovaudamasi pirmine nutartimi ir antrąja nutartimi. Šios sumos, paskelbus abi nutartis Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktikos rinkinyje ir (arba) Teisingumo Teismo interneto svetainėje, yra visuotinai žinomos.

Dėl fumus boni juris

Šalių argumentai

- 30 Prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių ieškovė iš esmės teigia, kad, turint omenyje *fumus boni juris*, nėra priežasčių nukrypti nuo laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo pirminėje ir antroje nutartyse atlikto vertinimo.

- 31 Tačiau Komisija teigia, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, nagrinėdamas prašymą dėl pratęsimo, negali remtis pirminėje ir antrojoje nutartyje atliktu *fumus boni juris* vertinimu. Šis vertinimas paremtas prielaida, kad pirmas ir trečias ieškovės ieškinio pagrindas nėra akivaizdžiai nepagrįsti. Tačiau Teisingumo Teismo pirmininkas nutartyje dėl apeliacijos dėl pirminės nutarties (8 punkte nurodytos nutarties *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 76 punktas) atmetė Pirmosios instancijos teismo pirmininko atliktą trečio ieškinio pagrindo vertinimą. Kalbant apie pirmą ieškinio pagrindą pasakytina, kad ieškovė pagrindinėje byloje pateikė „Bvs ir TGI susitarimą dėl privatizavimo sutarčių (I sutartis ir II sutartis) pataisų“. Šis susitarimas patvirtina, kad tai, jog BvS atsisakė pirkimo kainos, buvo ne privatizavimo sutarčių pataisa dėl esminės sutarties sąlygos išnykimo, o nauja pagalba, kurią pati ieškovė visuomet tokia pripažino.
- 32 2004 m. kovo 24 d. pastabose ieškovė, atsakydama į šiuos argumentus, pirmiausia teigia, kad pranešimo Komisijai apie pagalbos priemonę negalima prilyginti jos pripažinimui valstybės pagalba.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

- 33 Pirminėje nutartyje laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas nusprendė, kad pirmo pagrindinėje byloje ieškovės pateikto ieškinio pagrindo iš pirmo žvilgsnio negalima atmesti (pirminės nutarties 74–79 punktai). Tokį vertinimą 8 punkte nurodytoje nutartyje *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* (pastarosios nutarties 63–69 ir 78 punktai) patvirtino Teisingumo Teismo pirmininkas, o antrojoje nutartyje pakartojė laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas (antrosios nutarties 42 ir 43 punktai).

34 Tačiau Komisija teigia, kad, kalbant apie pirmą ieškinio pagrindą, su *fumus boni juris* susijusios sąlygos nebeliko dėl pagrindinėje byloje Pirmosios instancijos teismo prašymu 2003 m. rugsėjo 12 d., t. y. po to, kai buvo priimta antroji nutartis, ieškovės pateiktų dokumentų. Todėl reikia įvertinti, ar, kaip teigia Komisija, laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo pirminėje ir antroje nutartyse atlikto pirmojo ieškinio pagrindo vertinimo negalima perimti ir į šią nutartį.

35 Šiuo požiūriu pažymėtina, kad pirminėje nutartyje laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo išdėstyta nuomonė pirmiausia paremta tam tikru preliminariu Tiuringijos federacinės žemės pažado, kuris galėjo būti grindžiamas patvirtinta pagalbos schema, buvimo vertinimu, Komisijai to neginčijant ginčijamame sprendime (pirminės nutarties 75–78 punktai).

36 Remdamasi „BvS ir TGI susitarimu dėl privatizavimo sutarčių (I sutartis ir II sutartis) pataisų“, Komisija teigia, kad nagrinėjamas pirkimo kainos atsisakymas laikytinas ne privatizavimo sutarties pataisa dėl esminės sutarties sąlygos išnykimo, o nauja pagalba, kurią pati ieškovė visuomet tokia pripažino. Komisija visų pirma remiasi šia išlyga:

„Šalims žinoma, kad Europos Komisijai turi būti pranešta apie tai, jog BvS atsisakė 4 milijonų DM pirkimo kainos, buvo konvertuota garantija už paskutinę 1,8 milijonų DM pirkimo kainos dalį, o bankas TAB suteikė 2 milijonų DM vertės paskolą. Atitinkamą procedūrą, šalims bendradarbiaujant, BvS pradėjo 1998 m. gruodžio 3 d. ir toliau jai vadovauja.“ (Neoficialus vertimas)

- 37 Tačiau šios išlygos buvimas nekvestionuoja laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo pirminės nutarties 75 punkte išdėstytos nuomonės, kad Komisija ginčijamo sprendimo 82 punkte neatsižvelgė į tariamo pažado sulaužymą bei į jo pasekmes ir todėl akivaizdžiai neginčijo tokio pažado fakto.
- 38 Be to, remiantis Komisijos pateikta išlyga, šioje stadijoje negalima atmesti galimybės, kad pažadas, apie kurį kalba ieškovė, iš tiesų buvo, o ieškovės teiginiai, kad ginčijama pagalba nėra nauja pagalba, tikrai negali būti vertinami kaip akivaizdžiai nepagrįsti. Vien aplinkybė, kad nagrinėjamoje išlygoje nėra konkrečios nuorodos į pažadą, iš pirmo žvilgsnio nelaikytina pakankamu įrodymu, kad pažadas nebuvo duotas kitaip. Šį faktų nustatymo klausimą, esant reikalui, turės išnagrinėti pagrindinę bylą nagrinėjantis teismas.
- 39 Tad šioje stadijoje Komisijos argumentai, atsižvelgiant į laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo turimą informaciją, neleidžia vertinti pirmo ieškinio pagrindo kitaip nei pirminėje ir antrojoje nutartyse. Todėl jo ir toliau negalima laikyti akivaizdžiai nepagrįstu. Taigi *fumus boni juris* sąlyga yra įvykdoma, ir nebūtina nagrinėti kitų ieškinio pagrindų.

Dėl skubos

Šalių argumentai

- 40 Prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir savo 2004 m. kovo 24 d. pastabose ieškovė iš esmės teigia, kad laikinųjų priemonių priėmimo skubos klausimu ir toliau

galioja jos šioje byloje anksčiau išsakyti argumentai. Kaip išplaukia iš Pfizenmayer ataskaitos 6, nors 2003 m. TGI finansinė padėtis ir pagerėjo, o apyvarta padidėjo <...> proc.¹, grąžindama ginčijamą pagalbą, ji taptų nemokia. TGI priduria, kad, kadangi pirma laiko reikėjo grąžinti paskolą TAB ir sumokėti BvS pirminėje ir antrojoje nutartyse nurodytas sumas, be to, gerokai ir netikėtai nukrito dolerio kursas, 2003 m. gruodžio 31 d. ji praktiškai neturėjo likvidžių lėšų.

41 Tačiau Komisija savo rašytinėse pastabose pateikia keletą punktų, kuriais siekiama įrodyti, kad ieškovės finansinė padėtis yra labai sunki ir kad todėl ji neabejotinai paskelbs bankrotą.

42 Pirma, Komisija teigia, kad, remiantis Pfizenmayer ataskaita 6, įmonės likvidumas yra kritiškos būklės, o padėtis tokia rimta, kad ieškovė netgi nepajėgi dar kartą sumokėti pagal pirminę ir antrąją nutartį sumokėtą sumą.

43 Antra, Pfizenmayer ataskaitoje 6 nenurodyta, iš kur ieškovė gali gauti lėšų, reikalingų, jo pačios teigimu, neatidėliotinioms investicijoms.

44 Trečia, Pfizenmayer ataskaitoje 6 daroma mažai tikėtina prielaida, kad ieškovės tiekėjai gali sudaryti mokėjimų grafiką, tačiau nenurodoma, dėl kokių priežasčių ieškovė galėtų įveikti dolerio kurso kritimo padarinius, kurie prisidėjo prie šių sunkumų atsiradimo.

1 — Konfidenciali informacija nepateikiama.

- 45 Be to, Komisija tvirtina, kad šios aplinkybės liudija apie tai, kad Pfizenmayer negali būti laikomas objektyviu ir nešališku ekspertu.
- 46 *Schott Glas* savo pastabose iš esmės teigia, kad dėl ieškovės išlikimo galimybių kyla daugiau abejonų nei kada nors anksčiau.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

- 47 Visų pirma, reikia laikytis pirminės nutarties 96–99 punktuose pateikto vertinimo.
- 48 Taip pat pažymėtina, kad, remiantis Pfizenmayer ataskaita 6, ieškovės finansinė padėtis išlieka sunki, bet atrodo, kad ji gerėja.
- 49 Pirma, finansinė TGI padėtis dėl sumažėjusių likvidžių lėšų įtempta ir neapibrėžta, tačiau vis dar negalima užtikrintai teigti, kad ji tikrai gali paskelbti bankrotą dar prieš paskelbiant sprendimą pagrindinėje byloje. Visų pirma 2003 m. ieškovės apyvarta gerokai padidėjo, o vis dar teigiamas likvidumas iki 2004 m. birželio 30 d. turėtų dar kiek pagerėti. Kadangi 2003 m. gruodžio 11 d. įvyko teismo posėdis pagrindinėje byloje, sprendimas bus priimtas netrukus. Todėl mažai tikėtina, kad per tokį trumpą laiką ieškovės finansinė būklė pablogėtų tiek, kad ji turėtų nutraukti savo mokėjimus.

- 50 Antra, iš Pfizenmayer ataskaitos 6 matyti, kad tuo atveju, jeigu ieškovė turėtų sumokėti BvS reikalaujamas, tačiau dar negrąžintas sumas, jos finansinė padėtis iš karto taip pablogėtų, kad ji turėtų nutraukti savo mokėjimus.
- 51 Pažymėtina, kad iš Pfizenmayer ataskaitos 6 išplaukia, jog 2003 m. gruodžio 31 d. ieškovės disponuojamos lėšos sudarė <...> eurų, o jos grynųjų lėšų likvidumas ir trumpalaikis likvidumas, nepaisant to, kad jų negalima tiksliai suskaičiuoti ir įvertinti, išlieka nors ir teigiamas, bet labai nedidelis. 2004 m. birželio 30 d. prognozuojamas <...> eurų dydžio likvidumas išlieka taip pat nedidelis. Galiausiai atrodo, kad mokėjimų nutraukimo pavojus gali iškilti netgi tuomet, jei TGI neatliktų tam tikrų investicijų, pvz., pirmiausia – atsisakytų ketvirtosios krosnies rekonstrukcijos.
- 52 Galiausiai laikinas apsaugos priemonės taikantis teisėjas mano, kad Komisijos teiginiai apie Pfizenmayer ataskaitos 6 objektyvumo stoką ir netikslumus iš dalies paremti subjektyviu ir nepagrįstu šios ataskaitos aiškinimu ir jų bet kuriuo atveju nepakanka šio sprendimo 48–51 punktuose pateiktų teiginių pagrįstumui paneigti.
- 53 Remiantis tuo, kas pirmiau pasakyta, ieškovė teisiškai pakankamai pagrindė, kad išsilaikys rinkoje bent jau iki bus priimtas sprendimas pagrindinėje byloje, o neatidėliotinas ginčijamo sprendimo vykdymas greitai arba netgi iš karto keltų grėsmę jos išlikimui.
- 54 Tai reiškia, kad skubos sąlyga šiuo atveju ir toliau įvykdoma. Todėl būtina įvertinti visus susikertančius interesus.

Dėl interesų vertinimo

Šalių argumentai

55. Ieškovė savo prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir 2004 m. kovo 24 d. pastabas pagrindžia tais pačiais interesais, kaip ir pirmą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones (pirminės nutarties 110 ir 111 punktai). Ji pažymi, kad prašymą pratęsti ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymą be ypatingų įpareigojimų pagrindžia du papildomi motyvai.
56. Visų pirma, kadangi posėdis pagrindinėje byloje įvyko 2003 m. gruodžio 11 d., sprendimo vykdymas būtų sustabdytas trumpam laikui. Antra, specialūs mokėjimai, būtini Pirmosios instancijos teismo pirmininko nustatytoms sąlygoms įvykdyti, neleido ieškovei atidėti likvidžių lėšų. Dėl būtinos ketvirtos krosnies rekonstrukcijos ieškovė neturi galimybės sumokėti papildomų sumų.
57. Komisija savo pastabose teigia, kad šioje byloje nėra ypatingų ir labai specifinių aplinkybių, galinčių pateisinti laikinųjų apsaugos priemonių taikymą.
58. Pirmiausia, kaip konstatuojama ginčijamame sprendime, rinkoje, kurioje veikia ieškovė, yra dešimt įmonių, kurios gautų naudos, jei būtų susigrąžintos nagrinėjamos sumos. Be to, neginčytina, kad susigrąžinus nagrinėjamą pagalbą iš ieškovės, dominuojanti *Schott Glas*, kuri, beje, nedominuoja atitinkamoje rinkoje, padėtis, nesustiprėtų.

- 59 Antra, Komisija abejoja laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo antrojoje nutartyje atliktais vertinimais. Pirmiausiai, antroji nutartis nuo pirminės skiriasi tuo, kad joje tik konstatuojama, jog *Schott Glas* apyvarta daug didesnė už ieškovės, o pirminė nutartis, Komisijos nuomone, buvo grindžiama *Schott Glas* dominuojančios padėties sustiprėjimu, ir tai šioje byloje yra visiškai nereikšminga. Be to, antrojoje nutartyje nepaiškinama, kiek svarbus yra *Schott Glas* apyvartos kriterijus atliekant interesų vertinimą. Jei apyvarta turėtų būti suprantama kaip lėšos, kurių beveik neribotą kiekį *Schott Glas* gali gauti iš motininės įmonės galimiems nuostoliams padengti, tuomet laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo pozicija prieštarautų teismų praktikai (1991 m. kovo 21 d. Teisingumo teismo sprendimai *Italija prieš Komisiją*, C-303/88, Rink. p. I-1433, 21 punktas ir *Italija prieš Komisiją*, C-305/89, Rink. p. I-1603, 23 punktas).
- 60 Trečia, antrojoje nutartyje neatsižvelgiama į ginčijamame sprendime paminėtų aštuonių TGI ir *Schott Glas* konkurentų padėtį.
- 61 Galiausiai, ketvirta, antrojoje nutartyje, be kita ko, remiamasi klaidingomis faktinėmis aplinkybėmis, kadangi joje teigiama, kad *Schott Glas* tikriausiai yra gavusi didelę pagalbą iš Tiūringijos federacinės žemės. Iš tikrųjų, sprendimas, kuriuo remiasi Pirmosios instancijos teismas, yra susijęs su įmone, kuri nėra nei įstojusi į bylą šalis, nei jos motininė įmonė.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

- 62 Grįždamas prie pirminės nutarties 115–117 punktuose bei antrosios nutarties 66 bei 67 punktuose išdėstytų teiginių, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas

mano, kad šioje byloje ir toliau išlieka ypatingos ir labai specifinės aplinkybės, dėl kurių turėtų būti pratęstas laikinųjų apsaugos priemonių taikymas.

- 63 Pirmiausia, konstatuotina, kad Komisija savo pastabose dėl interesų vertinimo iš esmės tik kritikuoja laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo antrojoje nutartyje, kurios ji neapskundė, atliktą vertinimą, tačiau nenurodo pasikeitusių aplinkybių, kurios pateisintų kitokį laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimą.
- 64 Antra, bet kuriuo atveju Komisijos paaiškinimai negali pakeisti dar pirminės nutarties 117 punkte ir antrosios nutarties 67 punkte konstatuoto fakto, kad atsižvelgiant į ypatingas šios bylos aplinkybes, ypač itin mažą, palyginti su bendra ieškovei suteiktų pagalbų suma, ginčijamos pagalbos sumą, mažai tikėtina, jog neatidėliotinas šios pagalbos grąžinimas, leistų atkurti lygiai tokią pat konkurencinę situaciją, kokia prieš tai buvo susiklosčiusi atitinkamoje stiklo rinkoje arba rinkose. Šie argumentai taip pat negali kvestionuoti aplinkybės, kad *Schott Glas* apyvarta, kuri yra daug didesnė už ieškovės apyvartą, neleis jai patirti didelės žalos, jei būtų taikomos laikinosios apsaugos priemonės. Kita vertus, kaip nurodyta antrosios nutarties 67 punkte, atsižvelgiant į TGI finansinę padėtį, bet kuriuo atveju mažai tikėtina, kad ji galėtų imtis konkurenciją iškreipiančių veiksmų, kurie pakenktų *Schott Glas* arba kitiems TGI konkurentams.
- 65 Trečia, esant ypatingoms šios nutarties sąlygoms būtina atsižvelgti į tai, kad netrukus bus paskelbtas sprendimas pagrindinėje byloje. Netgi tuomet, jei ginčijamo sprendimo vykdymo sustabdymas galėtų iškreipti konkurenciją arba turėti neigiamos įtakos esantiems interesams dėl to, kad TGI išliko atitinkamoje stiklo rinkoje arba rinkose, tai truktų tik labai ribotą laiką.

- 66 Todėl ypatingos šios bylos aplinkybės pateisina laikinųjų apsaugos priemonių taikymą ir atitinka reikalavimą užtikrinti veiksmingą laikiną teisinę apsaugą. Be to, kadangi netrukus bus paskelbtas sprendimas pagrindinėje byloje, sprendimo vykdymo sustabdymo nebūtina susieti su ypatingomis sąlygomis arba nustatyti jo galiojimo terminų.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

- 1. Sustabdyti 2001 m. birželio 12 d. Komisijos sprendimo 2002/185/EB dėl Vokietijos Federacinės Respublikos suteiktos valstybės pagalbos *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* 2 straipsnio vykdymą, kol bus priimtas sprendimas pagrindinėje byloje.**
- 2. Atidėti sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų, įskaitant ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, priėmimą.**

Priimta 2004 m. gegužės 12 d. Liuksemburge.

Sekretorius

Pirmininkas

H. Jung

B. Vesterdorf